

НАШЕ



ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 11 (705)

Субота, 14 березня 1981 року

Ціна 2 коп.

Газета виходить
з липня 1967 року
щотижня

ПЛАНИ ПАРТІЇ ВИКОНАЄМО!

Члени нашого Товариства, як і всі радянські люди, гаряче схвалюють підсумки XXVI з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу. Вони висловлюють рішучість успішно втілити в життя накреслені партією плани.

СХВАЛЮЄМО

З великим інтересом вивчають у колективі Чернігівського УВП Звітну доповідь ЦК КПРС XXVI з'їзду партії, з якою виступив Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Леонід Ілліч Брежнєв. Кожен рядок її спрямований у майбутнє, пройнятий неухильним піклуванням про радянську людину.

Із доповіді зримо постають здобутки, досягнуті Країною Рад у підвищенні економічної могутності, забезпеченні високого матеріального і культурного рівня життя радянських людей. Воістину у партії немає інших інтересів, ніж інтереси народу, немає іншої мети, крім боротьби за його щастя.

Ми гаряче підтримуємо висунуту в доповіді грандіозну програму комуністичного будівництва на п'ятиріччя і до 1990 року. Разом з делегатами з'їзду, які одноставно схвалили діяльність ленинського ЦК, усім серцем підтримуємо ми зовнішньополітичний курс партії й неогінний особистий вклад у його здійснення Леоніда Ілліча Брежнєва.

Втілюючи в життя рішення XXV з'їзду КПРС, колектив нашого підприємства достроково виконав планові завдання і соціалістичні зобов'язання на п'ятирічку. Тепер головна турбота кожного з нас полягає в тому, щоб достроково, 28 грудня, виконати планові завдання та соціалістичні зобов'язання першого року одинадцяті п'ятирічки.

В. ШЕХОВЦЕВА,
швачка Чернігівського УВП.



Труidівники Дніпропетровського УВП з великим інтересом вивчають матеріали XXVI з'їзду КПРС. Прагнучи втілити в життя накреслення партії, вони ведуть пошуки шляхів підвищення ефективності виробництва і якості продукції.

Фото М. ІОСИПЕНКА.

САМОВІДДАНО

Здається, не знайдеться слів, щоб передати атмосферу загального піднесення, ентузіазму і насаги, яка панує нині серед нечууючих трудівників м. Генічеська, що на Херсонщині. З великим інтересом вони вивчають матеріали XXVI з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу.

Завідувач клубом А. А. Омельченко, перекладач-дактилог Г. І. Потапова дохідливо, на конкретних прикладах пояснюють основні положення Звітної доповіді Центрального Комітету партії, з якою виступив на з'їзді Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв.

Натхненні рішеннями XXVI з'їзду КПРС, нечууючі трудівники Генічеська домагаються підвищення продуктивності праці, більш економічно використовують матеріали. Зразки самовідданої праці показують члени Товариства Л. І. Болдирева, Я. Н. Стягіна, І. І. Гаврилов, І. Ф. Ходановський, які денні норми виконують на 120 процентів. Ці та інші нечууючі трудівники прагнуть ударною працею зустріти XI з'їзд Українського товариства глухих.

Т. ІССАКІЄВА,
бібліотекар Херсонського будинку культури.

У ПРЕЗИДІЇ ЦП УТОГ І РЕСПУБЛІКАНСЬКОМУ КОМІТЕТІ ПРОФСПІЛКИ

ЗА ВИСОКІ ТРУДОВІ ДОСЯГНЕННЯ

Президія Центрального правління Українського товариства глухих і Республіканський комітет профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств розглянули підсумки соціалістичного змагання колективів підприємств і виробничих об'єднань Товариства за гідну зустріч XXVI з'їзду КПРС.

За досягнуті високі виробничі показники і успішне виконання підвищених соціалістичних зобов'язань на честь XXVI з'їзду КПРС занесено до Книги пошани Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки, нагороджено Почесною Грамотою ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки та другою грошовою премією колективи таких підприємств і виробничих об'єднань Товариства:

АРТЕМІВСЬКЕ учбово-виробниче підприємство

БРОДІВСЬКЕ учбово-виробниче підприємство

ВІННИЦЬКЕ учбово-виробниче підприємство

ВОРОШИЛОВАРСЬКЕ учбово-виробниче підприємство

ЖИТОМИРСЬКЕ учбово-виробниче підприємство

ДОНЕЦЬКЕ виробниче об'єднання «Електроманіт»

КИЇВСЬКЕ дослідно-виробниче об'єднання «Контакт»

ЛЬВІВСЬКЕ швейне підприємство «Силует»

КОНОТОПСЬКЕ учбово-виробниче підприємство

ЄНАКІЇВСЬКЕ учбово-виробниче підприємство

УЖГОРОДСЬКЕ учбово-виробниче підприємство № 2

МИКОЛАЇВСЬКЕ учбово-виробниче підприємство

ЧЕРНІВЕЦЬКЕ учбово-виробниче підприємство

ІНІЦІАТИВА ТРУДЯЩИХ СТОЛИЦІ

Колективи передових підприємств Москви виступили з патріотичною ініціативою — провести 18 квітня комуністичний суботник, присвячений 111-й річниці з дня народження В. І. Леніна.

Суботник стане оглядом нових резервів, на пошук і використання яких націлюють рішення XXVI з'їзду КПРС. Девіз ініціаторів — працювати в цей день з найвищою віддачею, особливо ефективно взяти і впевнено тримати випереджаючі темпи протягом усього першого року, всієї п'ятирічки.

Учасники мітингів і робітничих зборів, що відбулися на ряді підприємств столиці, говорили про високе політичне і трудове піднесення, яке викликали у радянських людей рішення з'їзду партії, про прагнення внести максимальний вклад в успішну реалізацію програми соціально-економічного розвитку Батьківщини.

(ТАРС).

ПО РІДНІЙ КРАЇНІ

РРФСР

Підвищити продуктивність праці дасть можливість застосування зварювальної машини, створеної на ленинградському заводі «Електрик». Першу партію автоматизованих агрегатів, призначених для зварювання вузлів комбайнів «Нива», виготовлено достроково. Випуск устаткування для сільськогосподарського машинобудування — важливий напрям виробничої програми підприємства. Тут розроблено і виготовлено десятки спеціальних установок для переозброєння комбайнових заводів країни.

УКРАЇНА

Проект спорудження першої черги синхронно-імпульсної системи зрошення міжколгоспного саду завершили спеціалісти

Кримського філіалу інституту «Укрдипроводгосп». Цей сад площею 1000 гектарів посаджений на схилах передгір'я в Бахчисарайському районі Кримської області. Нова система дасть можливість збільшити врожайність плодових дерев до 30 процентів.

ГРУЗІЯ

Сівбу соняшника почали землероби республіки. Першими вивели свої агрегати в поле механізатори колгоспу села Земко-Кеді Цітелцаройського району. Землероби освоюють індустриальну технологію вирощування цієї культури. Їх зобов'язання — зібрати в цьому році не менш як 18 центнерів олійного насіння з гектара — на два центнери більше від плану.

(ТАРС—РАТАУ).

НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

З великим інтересом нечууючі Ворошиловградщини вивчають матеріали XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України. Днями в обласному Будинку культури УТОГ відбулась науково-теоретична конференція на тему: «Щоб краще жити — треба краще працювати». Вона організована для керівних працівників та активістів нашого Товариства.

«КПРС — керівна і спрямовуюча сила радянського суспільства» — така тема доповіді кандидата філософських наук, викладача Ворошиловградського педінституту В. М. Чекара.

Директор обласного Будинку культури В. П. Осягін висвітлює питання «Головне завдання одинадцяті п'ятирічки». Вихователь гуртожитку УВП Л. П. Люлько розповіла про те, як нечууючі борються за під-

вищення продуктивності праці. «Турбота партії про народний добробут» — тема виступу голови Ворошиловградського міськвідділу УТОГ Л. Г. Мосцєвої.

На конференції виступила також комендант гуртожитку Т. А. Шевченко, яка розкрила тему «Розвиток ініціативи трудящих в управлінні господарством». Про досягнення Ворошиловградського УВП у десятих п'ятиріччі розповіла технолог підприємства Тетяна Павлівна Кайль.

Про завдання ідеологічних працівників і методи пропаганди матеріалів XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України говорила бібліотекар Будинку культури.

К. П'ЯТИГОРСЬКА.

РОБОТА ПОЖВАВИЛАСЬ

Підбито підсумки соціалістичного змагання культзакладів та організацій УТОГ Одеської області за гідну зустріч XXVI з'їзду КПРС. Аналізуючи проведenu роботу, обліваділ відзначив, що соціалістичне змагання сприяло пошвавленню організаційно-масової, політико-виховної роботи серед членів Товариства. У клубах, Червоних кутках відбулися зустрічі з учасниками Великої Вітчизняної війни, делегатами партійних з'їздів, передовиками виробництва, проведено десятки бесід, політінформацій, прочитано лекцій на теми: «Від з'їзду до з'їзду», «Про проект ЦК КПРС «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року».

У дні роботи форуму комуністів культзаклади і організації Товариства знайомили нечууючих із Звітною доповіддю ЦК КПРС, з якою виступив на з'їзді Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв.

Президія Одеського обліваділу УТОГ відзначила переможців передз'їздовського змагання. Ними стали Балтський (завідувач Л. І. Ковтанюк), Білгород-Дністровський (завідувач Т. А. Нестерова) та Любашівський (завідувач Г. В. Щеглова) клуби УТОГ. Колективи цих закладів нагороджені грамотами, а Балтський клуб — перехідним Червоним вимпелом.

Г. ЮХИМЕНКО.

м. Одеса.

3 високою мірою вимогливості

На належному організаційному і політичному рівні, в обстановці високої активності, принципової вимогливості, розгорнутої критики і самокритики пройшла звітно-виборна конференція Київського міськвідділу УТОГ.

Голова міськвідділу УТОГ Губкін С. М. доповів про роботу організації за період з березня 1978 року по лютий 1981 року. Він відзначив, що члени Товариства столиці республіки натхненною працею зустріли XXVI з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу. У міській організації 541 ударник комуністичної праці, 22 нечужіх удостоєні звання «Майстер — золоті руки», 42 — «Кращий за професією», 102 трудівники нагороджені знаками «Переможець соціалістичного змагання».

У доповіді відзначено роботу голів первинних організацій Миколи Загороднюка, Ніни Панчиної, Василя Хрищенюка, Жани Трохимець, Євгена Штельмах, Валентини Махно та інших. Названо також імена передовиків виробництва: слюсаря заводу «Точелектроприлад» Віктора Менькова, свердлувальниці мотозаводу Марії Воронько, котра працює на трьох верстатах і виконує норму на 130—150 процентів, слюсаря-складальника радіозаводу Олександра Сотченка та інших товаришів.

При міській організації активно діє рада наставників у складі 31 чоловіка. Наші вихователі молоді

навчили професіям 151 робітника. Василя Якимовича Безрука із заводу верстатів-автоматів імені Горького та Дмитра Дмитровича Лазуренка із заводу «Червоний екскаватор» нагороджено знаками «Кращий наставник молоді».

Міськвідділ провів два зльоти переможців соціалістичного змагання. Близько 200 членів Товариства нагороджено грамотами і подарунками.

На підприємствах державної промисловості є червоні кутки глухих, діє чотири школи комуністичної праці, які проводять велику ідеологічну і політико-виховну роботу.

Для нечуючих міста було організовано чотири туристичні подорожі у соціалістичні країни. 130 членів УТОГ одержали права автолюбителя і 30 — право на водіння моторних човнів.

Особлива увага приділялась політико-виховній і культурно-масовій роботі. В усіх первинних організаціях обговорено проект ЦК КПРС «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року».

Правління міськвідділу на щомісячних засіданнях вирішувало важливі питання, спрямовані на підвищення трудової і громадської активності членів Товариства. Проведено шість семінарів для голів первинних організацій, переклада-

чів, представників комісії ФЗМК по роботі серед глухих.

Доповідач зупинився на недоліках у роботі міської організації.

На конференції виступила голова ревізійної комісії Олена Павлівна Примак.

Делегати конференції по-діловому обговорювали звітну доповідь. Вони внесли ряд суттєвих пропозицій, спрямованих на поліпшення роботи міської організації.

Василь Хрищенюк, голова первинної організації УТОГ заводу «Точелектроприлад», сказав:

— Нечуючі нашого заводу гідно зустріли XXVI з'їзд КПРС. 14 із 18 трудівників компактної групи удостоєні звання ударника комуністичної праці, а слюсар Віктор Меньков нагороджений орденом Трудової Слави III ступеня. Висока оцінка нашої праці надихає на нові трудові звернення.

Директор Палацу культури імені А. В. Луначарського Любов Іванівна Сало розповіла про ідейно-виховну роботу серед глухих. Вона, зокрема, зупинилась на роботі гуртків художньої самодіяльності і на роботі спортивних секцій.

У роботі конференції взяла участь голова Київського обласного УТОГ Г. М. Мережко.

Конференція обрала делегатів на XVIII обласну конференцію УТОГ.

Г. СЕРГІЄНКО.

В ОБСТАНОВЦІ АКТИВНОСТІ

Успішно пройшла XVIII звітно-виборна конференція Бердянського міськвідділу УТОГ Запорізької області.

У доповіді голови МРВ Преображенського П. М. дано глибокий аналіз діяльності відділу за звітний період, порушено ряд важливих питань організаційної, політико-масової і спортивної роботи.

В обговоренні доповіді взяло участь 12 делегатів.

На конференції йшла мова про трудовлаштування і пенсійне забезпечення, про необхідність поліпшення умов праці і побуту нечуючих, про будівництво нового двоповерхового клубу із залом для глядачів на 150 місць, що сприятиме поліпшенню виховної роботи серед молоді.

Головою міськвідділу знову

обрано П. М. Преображенського, ревізійної комісії — А. І. Сафіуліна.

О. БОРОДАЙ,
робітник заводу «Півден-гідромаш».

м. Бердянськ,
Запорізької області.

ОБРАНО НОВИЙ СКЛАД

У Великоберезнянському міськвідділі УТОГ, що на Закарпатті, відбулась звітно-виборна конференція. Із доповіддю виступила голова МРВ Ірина Іванівна Балаш. Вона зазначила, що за звітний період проведено велику політико-виховну, культурно-масову роботу з членами нашого Товариства.

Доповідач розповіла про трудові досягнення нечуючих у десятиріччя.

— Зразки самовідданої праці показують члени УТОГ Баран І. Ю., Клецько М. Ю., Боднарчук О. В. та інші товариші, — сказала І. І. Балаш.

Виступаючи на конференції, делегати аналізували і оцінювали роботу міськвідділу, розповідали про перемоги соціалістичного змагання.

Перед делегатами виступила завідувача районним відділом соціального забезпечення Марія Іванівна Лозинська, котра розповіла про порядок оформлення пенсій інвалідам третьої групи.

У роботі конференції взяв участь голова Закарпатського обласного УТОГ К. М. Власов.

На звітно-виборній конференції обрано новий склад правління, ревізійну комісію і делегатів на XIV обласну конференцію.

М. СОВИЧ,
перекладач Великоберезнянського міськвідділу УТОГ.
Закарпатська область.



Успіхи приходять не відразу. Їм передують копітка, напружена праця. У цьому переконані швачки Білоцерківського УВП — (зліва направо) Надія Федорівна Говор, Наталія Кирилівна Остапенко, Марія Трохимівна Крез.

Усі вони — ударниці комуністичної праці, неодноразово перемагали у соціалістичному змаганні. За трудові досягнення у десятиріччя нагороджені ленинськими почесними грамотами. Виробничі завдання робітниця, як правило, перевиконують.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

ПІДСУМКИ І ЗАВДАННЯ

Відбувся VI пленум Донецького обласного відділу УТОГ, що розглянув такий порядок денний: «Про підсумки виробничо-господарської, організаційної, ідеологічної та політико-виховної роботи обласного відділу УТОГ за 1980 рік, десяту п'ятирічку в цілому і завдання по виконанню виробничого плану 1981 року».

Доповідач М. В. Калиниченко відзначив, що Донецька обласна організація за звітний період знач-

но поліпшила свою роботу.

У центрі уваги перебували питання підвищення ефективності виробництва, поліпшення якості продукції, прискорення науково-технічного прогресу, вдосконалення господарського механізму управління, організаційська, ідеологічна та політико-виховна роботи в трудових колективах УВП та виробничого об'єднання, в організаціях та культурних УТОГ Донецької області. Для правління об-

ласного відділу — це був рік практичної діяльності по виконанню постанови ЦК КПРС «Про дальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи».

Доповідач і виступаючи, поруч з успіхами, докладно зупинився на недоліках та упущеннях, що мали місце в роботі, вказували на шляхи їх усунення.

В обговорюваному питанні пленум обласного УТОГ прийняв постанову, спрямовану на поліпшення всієї роботи обласної організації Товариства.

Б. МАТВІЄНКО.

НА ПЕРЕВІРЦІ — КОЛДОГОВІР

На Одеському виробничому об'єднанні «Електрик» відбулись профспілкові збори, на яких укладено колективний договір між адміністрацією та місцевим комітетом профспілки на 1981 рік і підбито підсумки виконання минулорічного колективного договору.

Чимало добрих справ зроблено у 1980 році. Об'єднання, незважаючи на перебої у постачанні основної сировини — преспорошку, виконало річний план з валу і реалізації продукції, перевиконало завдання зі зниження собівартості, випуску продукції вищої категорії якості. Перехідний Червоний прапор об'єднання шість разів побував у заготівельному цеху, чотири — у швейному. Про результати змагання сповіщали «Блискавки». У цехах створено спеціальні куточки соцзмагання, де знаходяться соціалістичні зобов'язання, списки ударників комуністичної праці і тих, хто бореться за звання «Відмінник якості», а також «Блискавки» та інше.

На Дошку пошани об'єднання занесено портрети 16 кращих передовиків виробництва. Серед них фото ливарника Д. Л. Мосейчука, шофера В. А. Мостовлюка, свердлувальника А. П. Стельмашука, штампувальниці Ж. Ф. Якименко,

швачки-мотористки Є. М. Корнійчук.

На зборах відзначалося, що в об'єднанні досягнуто певних результатів з економії сировини і матеріалів. Зокрема, за минулий рік зекономлено електроенергії 178 тисяч кіловат-годин.

У 1980 році впроваджено 16 заходів з наукової організації праці з економічним ефектом 10,5 тисяч карбованців.

На матеріальне заохочення і соціально-культурні заходи використано 413,8 тисячі карбованців.

Про виконання колективного договору 1980 року говорили гальванік Я. Пінес, слюсарі-складальники Є. Чувакова, О. Гончаренко, швачка-мотористка Шейкіна, слюсар-ремонтник П. Тимоноук, жерстяник А. Козловський та інші.

Адміністрація і місцевий комітет уклали колективний договір на 1981 рік. У ньому передбачено, що річне завдання буде виконано до 29 грудня. Понад план намічено випустити продукції на 20 тисяч карбованців, одержати прибутку 10 тисяч карбованців, забезпечити випуск продукції вищої категорії якості на 88 тисяч карбованців та інше.

Ю. ПИЛИПЕНКО.

м. Одеса.

ХТО І ЯК ПРАЦЮВАВ У ЛЮТОМУ

НАДОЛУЖИТИ ПРОГАЯНЕ

МЕТАЛООБРОБНА ГРУПА

Назва УВП, виробничого об'єднання	Виконання плану (в процентах)			
	обсяг реалізації	продукція найвищої категорії якості	низько-вольтна апаратура	товари культурно-побутового призначення
Кіровоградське	105,4	—	—	100,0
Полтавське № 2	104,9	109,7	101,1	—
Донецьке виробниче об'єднання «Електромагніт»	104,0	178,8	100,4	118,6
Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт»	103,6	109,6	100,7	101,1
Комунарське	103,2	—	—	97,7
Ворошиловградське	101,9	101,5	101,5	—
Запорізьке	101,5	124,8	100,0	—
Харківське № 1	101,5	—	100,0	100,6
Дніпродзержинське	100,9	—	—	—
Одеське виробниче об'єднання «Електрик»	100,0	112,2	—	—

ШВЕЙНО-ТРИКОТАЖНА, ГАЛАНТЕРЕЙНА ГРУПА

	Виконання плану (в процентах)		
	обсяг реалізації	продукція найвищої категорії якості	нормативна вартість обробки
Житомирське	106,3	—	103,1
Білоцерківське	104,8	—	102,9
Ужгородське № 2	104,1	—	100,0
Чернігівське	104,0	—	100,0
Чернівецьке	103,2	114,7	—
Полтавське № 1	103,0	—	101,6
Лубенське	102,9	—	101,0
Сумське	102,8	—	102,0
Львівське швейне підприємство «Силует»	102,6	133,7	104,2
Сімферопольське	102,3	—	101,4
Харківське № 2	102,1	113,0	100,0
Кам'янець-Подільське	101,8	—	100,0
Херсонське	101,4	—	100,0
Артемівське	101,3	—	100,0
Конотопське	101,3	—	100,9
Вінницьке	101,0	—	—
Івано-Франківське	100,8	392,3	101,3
Дніпропетровське	100,3	—	100,0

ДЕРЕВООБРОБНА ГРУПА

	Виконання плану (в процентах)			
	обсяг реалізації	продукція вищої категорії якості	меблі (у роздільних пінах)	товари культурно-побутового призначення
Ужгородське № 1	110,2	—	101,1	101,1
Єнакіївське	105,0	—	103,1	107,3
Лебединське	103,1	—	104,8	104,8
Дрогобицьке	102,6	—	100,0	101,7
Миколаївське	101,8	—	102,8	102,8
Ровенське	101,8	—	103,0	103,0
Бродівське	101,6	150,0	—	104,0
Черкаське	100,8	—	100,0	100,0

ПРИМІТКА: прочерк в окремих графах зведення означає, що підприємству не доведено план з того чи іншого показника.

ПРОФОРІЄНТАЦІЯ: НЕ СЛОВОМ, А ДІЛОМ

Років двадцять тому саме слово «профорієнтація» сприймалося нами, як якесь мудре. Шороку спецшколи-інтернати випускали тоді по 35—40 учнів, які за віком (як наслідок війни) не могли залишатися в школі, і вони після 3—4 класу поступали на УВП. Провчившись там рік, ледве оволодівши деякими «азами» професій, вони роз'їжджалися за путівками облідівати по своїх районах — хто на швейну фабрику, хто в ательє мод. Була б тільки робота, було б де жити.

Не про профорієнтацію думали ми тоді, а про те, як напівграмотним переросткам, які йшли із спецшколи, знайти місце в житті.

Інша справа тепер. Нові, оснащені за останнім словом техніки УВП, гуртожитки при них можуть прийняти значно більше людей, ніж дають школи. На жаль, багато випускників проходять мимо учбово-виробничих підприємств, від'їжджаючи в інші області, республіки. На УВП — вічна проблема — зберегти статутну норму. На окремих підприємствах немає й 60 процентів глухих з числа робітників та службовців. Звідси, мабуть, і бере початок потреба в профорієнтації, а простіше — в забезпеченні УВП кадрами з числа глухих, в належному їх вихованні.

Давно вже на першу частину назви наших підприємств ми махнули рукою, і головним стало: виробниче підприємство, тобто таке, що має конкретний план випуску продукції. Цілком природно, що виконувати цей план треба зусиллями глухих робітників, а їх як раз все менше і менше стає на підприємствах Товариства.

Так виникла проблема, розв'язати яку треба найближчим часом.

Гадаємо, що в становити, яке склалося нині, винні ми самі. Якщо конкретніше, то приймаючи людей на виробниче навчання, чи всі професії ми передбачаємо? Візьмемо хоча б для прикладу Вінницьке УВП, єдине в УТОГ, яке спеціалізується на випуску трикотажної білизни. Поки що, незважаючи на всі втрати, воно дотримується статутної норми за рахунок кадрових робітників, які прижилися на підприємстві, а також за рахунок припливу 12—15 випускників спецшкол, яких в області дві. Підкреслюю: випускників, бо хлопці від'їжджають в інші області. На УВП вони виходять, не потрібні, а підприємства державної промисловості неохоче беруть таких, що не володіють необхідними спеціальностями: треба витратити час

на навчання, не вистачає гуртожитків.

Здається винуватих немає, на УВП професії жіночі — в'язальниця, швачка. Юнакам, здається, немає місця. Але чи так це? На підприємстві є значний парк обладнання. Налаштуванням займаються чоловіки. І ось що цікаво: з усіх десяти налаштовувальників тільки троє — глухі. Чи не в пошані ця професія у нечуючих, чи вона їм не під силу? Ні, робота цікава і благородна, а глухі налаштовувальники, яких я знаю, — майстри своєї справи. Та ось що важливо: всі налаштовувальники — члени УТОГ — стали такими тільки тому, що дуже хотіли ними стати. Іншими словами, налаштовувальників з числа глухих на УВП не готують, не навчають цій професії. До того ж, є й інші спеціальності, навчатися яким радий буде будь-який юнак. Але цього немає, в крайньому випадку за довгі роки моєї праці в облідівці я не чув, щоб представники підприємства запрошували випускників шкіл опанувати в себе ту чи іншу професію.

Поки що, зрозуміло, для підприємства і потреби в цьому немає, але вже будується нове приміщення УВП, чисельність робітників зростає майже вдвічі. Чи не повториться історія, коли для укомплектування кадрами Сімферопольського УВП іншим підприємствам доводилося направляти туди на роботу своїх нечуючих робітників. А все ж могло б бути по-іншому, коли б на УВП своєчасно і вірно розв'язували питання підготовки кадрів, використовували всі можливості для укомплектування підприємства глухими робітниками. Поки що ми цю можливість втрачаємо.

Слабо ще використовуємо профорієнтацію, зацікавленість учнів спецшкол у виборі своєї майбутньої професії. Наприклад, ми багато говоримо про шефство УВП над спецшколами-інтернатами. Але в чому це шефство проявляється? Нехай не ображаються директори УВП, але заради справедливості, зазначу, що шефство це часом схоже на поганий фарс. Візьмемо якесь УВП і розшедрились: передасть школі декілька зношень, що вже списані в металлобрухт, верстатів, швейних машин — вчиться, діти, працювати! А діток допотопне, брязкаюче і грюкаюче механічне чудовисько, цебто, «подарунок» шефів, лякає, приводить в жах. Вони замислюються: чи не така ось механізація чекає на них на учбово-виробничих підприємствах?

А той, хто наважиться все ж

таки піти на УВП, — розгублено бачить там інші механізми. Щоб працювати на них, — треба заново вчитися...

Буває, шефи інколи організують екскурсію, галопом проведуть учнів цехами: це гайка, це болт, а це машина, що гайки та болти виготовляє... Скік, стриб... А профорієнтація — справа важлива і серйозна, верхоглядства, пустоти і словесної бутафорії в ній не повинно бути.

Чому б не створити в школах хороші навчальні класи, не оснастити їх тим сучасними механізмами, щоб учнів туди вабило, а їх трудова підготовка відповідала сучасним вимогам, а не була формальністю, як нерідко в нас це трапляється.

А, може, уроки праці в школах час від часу будуть проводити командировані з цією метою в школу інженерно-технічні працівники УВП, а вчителі школи тиждень-два проведуть на підприємстві, добре ознайомляться з виробництвом, і тоді вони по-іншому будуть розмовляти зі своїми учнями, зуміють знайти потрібні слова, щоб запалити в душах вихованців вогник любові до своєї майбутньої професії.

Потрібні, звичайно, і екскурсії, і зустрічі учнів з ветеранами праці, передовиками виробництва. А чому б кіностудіям наших Будинків культури не взятися за потрібну і корисну справу — створення навчальних фільмів про життя своїх міст. Ці стрічки розкажуть учням шкіл про колективні підприємства, їх справи, техніку, на якій їм доведеться працювати, про виробу і трудову славу колективу, їх майбутнє.

Впевнений, що з юнацьких років, добре знаючи підприємство і його людей, живучи його турботами і тривогами, учні критичніше віднесуться до розповідей тих, хто шукає не роботу, а можливість легко заробити карбованець, і охоче ввійдуть в колективи, які їм не чужі.

Зрозуміло, серйозна робота з профорієнтації і трудової підготовки вимагає певних затрат і душевної енергії, матеріальних цінностей. Але все це окупиться сторицею. Інакше й бути не може: мова йде про важливе завдання, виконання якого залежить не від кількості слів, сказаних про профорієнтацію, а від того, який буде сумарний ефект практичної віддачі.

М. НИРОВ,
інструктор Вінницького
облідівки УТОГ.



Хороший настрій у штампувальниці Ворошиловградського УВП, ударниці комуністичної праці Ганни Юхимівни Гуринової. Цьому в значній мірі сприяють виробничі успіхи. Минулу п'ятирічку вона завершила ще в серпні 1979 року. Г. Ю. Гуринова — переможець у соціалістичному змаганні.

Фото Г. ХАРКІВСЬКОГО.

ПЕРІОД ТВОРЧОЇ ПРАЦІ

Гарячий відгук і палке схвалення у трудівників Ворошиловградського УВП викликали матеріали XXVI з'їзду партії.

Для трудівників підприємства п'ять років, що минули, були періодом творчої праці у боротьбі за виконання планів та соціалістичних зобов'язань.

Ще в червні минулого року колектив рапортував про виконання п'ятирічного завдання з випуску валової продукції і її реалізації. Понад план виготовлено виробів на 1 мільйон 932 тисячі карбованців. Повністю оновився асортимент виготовленої продукції, освоєно випуск нового виробу — проміжного реле. Виготовлено його за цей час 349,8 тисячі штук на суму 1 мільйон 399 тисяч карбованців.

У 1975 році на нашому підприємстві було випущено 208,5 тисячі електромагнітів на 901,5 тисячі карбованців, а в 1980 році — 706,5 тисячі електромагнітів на 3 мільйони 110 тисяч карбованців.

Колектив нашого підприємства добився значного поліпшення якості виробів. В даний час практично вся продукція виготовляється з почесним п'ятикутником. За роки п'ятирічки виготовлено виробів з державним Знаком якості на 9 мільйонів 454 тисячі карбованців.

Ці успіхи стали можливими завдяки тому, що робітники, інженерно-технічні працівники та службовці велику увагу приділяли підвищенню ефективності виробництва, зростанню продуктивності праці, постійному пошуку і використанню внутрішніх резервів.

Колектив добився вагомих успіхів також і з інших важливих

техніко-економічних показників.

При плані 2 карбованці 69 копійок фондодідача на 1 карбованець основних фондів становить 2 карбованці 86 копійок.

П'ятирічним планом передбачалося одержати прибутку 1 мільйон 303 тисячі карбованців, фактично він становить 3 мільйони 106 тисяч карбованців.

Старанно потрудилися колективи підприємства у завершальному році десятиї п'ятирічки. План з випуску валової продукції виконано на 104 проценти, з реалізації — на 103,8 проценти. Народному господарству додатково до плану відвантажено продукції на 130 тисяч карбованців.

Результати роботи минулого року є переконливим свідченням того, що на підприємстві широко розгорнулося соціалістичне змагання під девізом «XXVI з'їзду КПРС — 26 ударних трудових тижнів».

Кожного дня все ширше розгортається боротьба між ділянками, бригадами, учасниками індивідуального соціалістичного змагання.

Штаби трудового дня, створені на ділянках, і заводський штаб регулярно підбивали підсумки, визначали переможців. На спеціальну оформлену дошку заносилися результати змагання. І як підсумок — колектив високими трудовими досягненнями у праці зустрів XXVI з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу.

А. СИРОТА,
начальник планово-економічного відділу Ворошиловградського УВП.

ЛЮДИНА І ЇЇ СПРАВА

ПОДВІЙНИЙ УСПІХ

Світало. Березневий ранок зустрічав мокрим снігом. На прохідний завод «Київпродмаш» задовго до початку робочого дня зустрілися нечуючі трудівники. Про щось жваво бесідували, гуртом попрямували в цех. Був серед них і один з кадрових робітників Олександр Петрович Ненюк.

У цеху ще сутінки, але, як завжди, тут уже старший майстер Семен Мойсейович Оберфельд. Він приходить на роботу раніше за всіх, щоб перевірити, чи все гаразд було на третій зміні і разом з тим забезпечити необхідним для роботи першу зміну. Семен Мойсейович першим вітає Олександра Ненюка з успіхом і підводить до «Дошки оголошень», на якій вивішена «Блискавка»: «Вчора О. Ненюк і Б. Скоренко виконали зміні завдання на 140 процентів, ліквідувавши дефіцит для складального цеху».

Олександр радіє і за свій успіх, і за успіх кошичного учня Бориса Скоренка, котрому він перелав «таємниці» майстерності.

А ще зовсім недавно Боріс приїшов у цех прямо зі шкільної лави і майстер, підвівши його до О. П. Ненюка, сказав:

— Ось, Олександр, твій новий

учень. Будь йому наставником і виховай з нього такого ж спеціаліста, як і сам.

Ненюк увесь час проводив з учнем. У цеху — вчив працювати, передавав набутий роками досвід, уміння, а після роботи ходив з Борисом у Палац культури, запрошував до себе в гості. І завжди поруч з наставником і учнем були майстер С. М. Оберфельд та інструктор-перекладач. Вони стежили за навчанням, допомагали. За їхньою порадою Боріс пішов у вечірню школу і успішно закінчив 15 класів.

Все це було ніби зовсім недавно. А сьогодні згадалося Олександрові дитинство. Будиночок на березі Прип'яті в Чорнобилі, де жили разом з матір'ю і сестрою. Мати дуже переживала, що Саша ріс глухим, плакала над ним ночами. А вранці поспішала на роботу до школи, де викладала історію. Сашко залишався наодинці з несегажним світом, позбавленим звуків. Потім школа-інтернат для слабозуваючих дітей в Одесі. Завжди з любов'ю згадує Олександр першу вчительку, яка відкрила йому дорогу до знань, у світ прекрасних книг. У 1964 році батьки перевели його в Харків, у школу для слабо-

чуючих. А після закінчення 12 класів переїхав до Києва.

Сумніви у виборі професії були довго, але вирішилось усе дуже просто. Разом з товаришем Миколою Валовим прийшли на «Київпродмаш» і попросилися у ливарний цех. У відділі кадрів та й у цеху спершу сумнівалися, як глухі будуть навчатися професії і працювати. Але спробували. С. М. Оберфельд взяв їх під свою опіку і Микола та Олександр стали учнями формувальників. Було все: і перший день самостійної роботи, і невправність, і перша придатна деталь. А відтак прийшла майстерність, досвід.

Тривалий час О. Ненюк і М. Валовий працювали вдвох. Та з часом прийшли на завод нові нечуючі В. Корнієнко, А. Валовий, А. Серебряников та інші. Майже всіх навчили професії Микола та Олександр. Тепер у ливарному цеху 19 нечуючих.

У компактній групі ведеться велика політико-виховна робота, широко розгорнулося соціалістичне змагання. Тут 15 ударників комуністичної праці показують В. Корнієнко, А. Валовий, О. Ненюк, М. Валовий, Б. Скоренко, М. Харченко, В. Перуш та інші.

Цікаво проходять заняття в школі комуністичної праці, якою керує секретар парторганізації цеху С. М. Оберфельд. З великим інтересом обговорювали робітники проект ЦК КПРС до з'їзду «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року». Обговорюючи проект, нечуючі з гордістю говорили про досягнення заводу. Тільки у 1980 році «Київпродмаш» реалізував продукції на 102 відсотки плану. Минулого року стали до ладу нові корпуси механо-складального, гальванічного цехів, цеху товарів народного споживання. Підвищили свою майстерність і здобули спеціальність 12 глухих робітників, побували в санаторіях і будинках відпочинку 5 чоловік.

А у цеху все йде своїм звичаєм. Захоплені єдиним трудовим ритмом працюють члени нашого Товариства. Рівно гуркочуть пневмотрамбівки, рухаються крани. І обов'язково сьогодні хтось вийде переможцем у змаганні, а завтра ім'я його з'явиться у «Блискавці».

В. ШИРМАН,
інструктор-перекладач заводу
«Київпродмаш».



Привітна і уважна, дбайлива і працююча — говорять про Емму Мушліну — зубного техника однієї з поліклінік, що в Дніпропетровську. Працює вона тут після закінчення П'ятигорського медучилища.

А ще Е. Мушліна — активний учасник художньої самодіяльності Дніпропетровського будинку культури.

Фото Г. МІНЬКА.

ВИКОРИСТОВУЮЧИ РІЗНОМАНІТНІ ФОРМИ

У Житомирському будинку культури відбувся вечір, на якому підбито підсумки роботи культзакладу і бібліотеки за 1980 рік. Директор Будинку культури Марія Іванівна Будник розповіла про форми і методи лекційної пропаганди. Вона відзначила, що особливою популярністю у членів нашого Товариства користуються усно-мімічні журнали «Факти. Події. Люди», які інформують трудівників з питань внутрішнього і зовнішнього життя країни, про досягнення науки і техніки, літератури і мистецтва, фізкультури і спорту. Поряд з усною інформацією у пропагандистській роботі культпрацівники використовують ілюстративний матеріал.

Зустрічі з ветеранами Великої Вітчизняної війни, делегатами партійних з'їздів виховують у молоді почуття патріотизму, гордості за свою Батьківщину.

А вечори-портрети передовиків виробництва і активних учасників художньої самодіяльності, вечори трудової слави перетворюються в справжнє свято для всіх відвідувачів Будинку культури.

Люди праці — завжди в центрі уваги осередку культури. Минулого року проведено чотири вечори-портрети, героями яких були столар меблевого комбінату Я. В. Головачов, робітник В. П. Шачнев, майстер дільниці пошиття костюмів учбово-виробничого підприємства Л. С. Можаровська, наладчик УВП В. В. Ридванський.

Уроцисто пройшов обласний зліт передовиків виробництва, запам'яталися нечуучим вечори посвячення молоді у робітничий клас, зустрічі з переможцями соціалістичного змагання, вечори розваг і відпочинку, молодіжні вечори «Нумо, дівчата», вогники, танцю-

вальні вечори, екскурсії та інше.

Активно і плідно працювали клуби за інтересами: «Сучасниця», «Ми любимо поезію», «Світлофор», «Геркулес», «Доброго настрою».

Заслуженим авторитетом користуються самодіяльний народний театр і танцювальний колектив.

Протягом 1980 року аматори сцени показали 15 концертів у Будинку культури та в районах області.

Завідувач бібліотекою Іда Беніамінівна Зільбергерц повідомила, що книжковий фонд бібліотеки нині становить близько 9 тисяч примірників. 265 членів нашого Товариства активно відвідують бібліотеку і прочитали 4471 книгу.

За рік було організовано 34 книжкові виставки, проведено три читачькі конференції, десять літературних вечорів, три творчі зустрічі, чотири тематичні огляди, десять інформаційних днів, два диспути, 28 бесід і 29 мімічних читань як у Будинку культури, так і на підприємствах, де трудяться глухі.

Про здобутки самодіяльного народного театру розповів режисер А. П. Гринченко. Він показав кольорові слайди про драматичний колектив, які виконали і продемонстрували кіноаматори студії «Супутник».

Основне завдання культзакладів — виховання нової людини, людини-патріота, інтернаціоналіста, людини з активною життєвою позицією. Творчий звіт Будинку культури і бібліотеки показав, що культпрацівники використовують вивірені життям цікаві форми ідеологічної, політико-виховної роботи.

І. ТОЛОЧКО.

м. Житомир.

ПИШУТЬ ЧИТАЧІ

Огляд редакційної пошти

Щодня на адресу редакції газети «Наше життя» надходять листи. Тематика їх широка і різноманітна. Читачі повідомляють про новини, що відбулися в житті виробничих колективів, про цікаві культмасові заходи у Будинках культури і клубах УТОГ.

Чимало листів, що надійшли протягом лютого, присвячено передовикам передз'їздового соціалістичного змагання. Про робітника Житомирського заводу «Спеціалмаш» Андрія Тимофійовича Дідковського, який достроково, 20 лютого, виконав двомісячне завдання, повідомляє М. Гурман.

Ударні темпи, досягнуті в передз'їздовому соціалістичному змаганні, вирішила підтримувати протягом усього 1981 року бригада нечуучих по виготовленню дерев'яної тари з Новокраматорського машинобудівного заводу. Про це пише Ф. Калафат.

Голова Бобруйського міжрайвідділу Білоруського товариства глухих Є. Блувал розповідає про роботу первинної організації Товариства фабрики імені Халтуріна.

Художній керівник Прилуцького будинку культури глухих Чернігівської області Л. Ляховська привітала свій лист зустрічі нечуучих з делегатом XXVI з'їзду Комуністичної партії України К. Г. Гетьман. Автор описала теплу і задушевну розмову, яка відбулася між членами Товариства і делегатом. На закінчення зустрічі глухі трудівники розповіли про свої успіхи, досягнуті у період підготовки до XXVI з'їзду КПРС.

Схвильовано виступила на мітингу, присвяченому XXVI з'їзду КПРС, учениця дев'ятого класу Полтавської спецшколи-інтернату для глухих дітей, відмінниця навчання Т. Гудзь.

— Комуністична партія і Радянський уряд, — сказала вона, — постійно піклуються про нас, глухих дітей. Учні забезпечені одягом, підручниками, приладдям, харчуванням. Велике спасибі партії за наше щасливе дитинство.

Про це написав до редакції вчитель В. Сакун.

Працівник Дрогобицького УВП Є. Хробак розповідає про Ольгу Петрівну Прилуцьку, котра понад двадцять років працює на підприємстві. Ударниця комуністичної праці, наставниця завжди веде перед у соціалістичному змаганні, виховує гідну робітничу зміну. Інші листи цього автора присвячені культмасовій роботі, що ведеться в гуртожитку УВП. Недавно тут відбулася зустріч з ветеранами Великої Вітчизняної війни А. С. Гопським та І. М. Трофимовим, що завітали до мешканців гуртожитку на «голубий вогник», присвячений Дню Радянської Армії.

Про нову роботу самодіяльного народного театру Одеського будинку культури — виставу «Погорільці» за однойменною п'єсою А. Макайонка — пише Ю. Гер. Про нечуучих робітників Стрийської взуттєвої фабрики розповідає Р. Зборівський.

Такий зміст редакційної пошти за лютий, що не використана в газеті.

ФІЗКУЛЬТУРА І СПОРТ

СПИРАЮЧИСЬ НА ДОСЯГНУТЕ

Протягом багатьох років нечуучі спортсмени Одещини захищають честь області на союзних і республіканських змаганнях, першостях Товариства, ДСТ «Спартак» і обкому профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств. Змінюються покоління спортсменів, але престиж одеських колективів фізкультури і спорту залишається високим.

У минулому році, готуючись гідно зустріти форум комуністів країни, спортсмени Одещини взяли підвищені соціалістичні зобов'язання і з честю їх виконали. Наявність свого спортивного комплексу дала можливість підготувати одного майстра спорту СРСР, одного кандидата у майстри спорту, вісім першорозрядників, 19 спортсменів другого розряду, 15 масових розрядів, 22 значкісти ГПО, 12 громадських інструкторів і тренерів, 12 громадських суддів зі спорту.

Виступаючи на змаганнях ДСТ «Спартак» і обкому профспілки, одесити вибороли першість з волейболу та баскетболу. На минулорічних республіканських змаганнях УТОГ жінки-баскетболістки закріпили цей успіх, здобувши перше місце. Жіноча збірна з волейболу посіла друге місце, футболісти і борці теж були другими, а легкоатлетична команда піднялася на третю сходинку п'єдесталу пошани.

На обласній «Спартакіаді-80» перше загальнокомандне місце вибороли колектив «Електрика». Успішно виступили юні спортсмени спецшколи-інтернатів № 91 і № 97, які завоювали відповідно друге і третє місце, чим довели, що мо-

жуть на рівних змагатися з виробничниками.

Обласна спортфедерація УТОГ визначила кращих спортсменів року. Цієї відзнаки удостоєні: борці Н. Бугаєв, В. Антонов, О. Печерський, В. Степанов, баскетболіст Г. Ковтун; з волейболу і баскетболу — М. Забродська, Ж. Якименко, з легкої атлетики — С. Герасимов, В. Реу, футболіст А. Михайлов. Високо оцінено працю тих, хто вів спортсменів до перемог. В проведеному конкурсі «Кращий тренер-80» це почесне звання присуджено В. Попову (баскетбол жіночий), К. Рогальову (футбол), П. Веснянко (волейбол жіночий), Л. Чепуренко (легка атлетика), В. Петухову (боротьба). Усім їм вручено дипломи і грамоти на спортивному вечорі, де були підбиті підсумки за 1980 рік.

Як відомо, триває підготовка до Всесвітніх Ігор глухих, які відбудуться у Києві в нинішньому році. Одесити представлені у збірній нашої країни десятьма спортсменами, дев'ять з яких — борці на чолі з майстром спорту міжнародного класу В. Рухлядевим і волейболістка М. Забродська.

Нині в Одесі розпочалася підготовка до змагань поточного року. Спортсмени міста-героя візьмуть участь в дев'яти видах змагань на першість області, республіки та СРСР. Особлива відповідальність у зв'язку з цим лягає на обласну спортфедерацію УТОГ, яку очолює В. Семенова. Адже в нашому місті проходить республіканська першість з баскетболу (перша група, жінки) і першість ДСТ «Спартак» з вільної боротьби.

З метою пропаганди фізичної культури і спорту, більш широко залучення трудівників до занять спортом, при спорткомплексі створено музей спортивної слави. Тут зібрано кубки, грамоти, вимпели, завоювані на змаганнях різного рангу у післявоєнний час. Серед експонатів — футбольний м'яч з автографами кращих футболістів останніх років. Привертають увагу кольорові фотографії чемпіонів, рекордсменів, призерів міжнародних, всесоюзних та республіканських змагань. Нечууча громадськість Одещини пишається своїми вихованцями, котрі стали визнаними майстрами радянського спорту.

Велика організаторська і виховна робота, що її цілеспрямовано проводить обласна спортфедерація УТОГ, здобула високу оцінку у комітеті фізкультури та спорту Одеського обласного комітету Раді ДСТ «Спартак». За успіхи у спортивній та фізкультурній роботі серед глухих трудівників у минулому, олімпійському році, і за високі результати у соціалістичному змаганні на честь XXVI з'їзду КПРС обласна спортивна федерація УТОГ нагороджена Почесною Грамотою.

Досягнуте треба закріпити і розвинути далі. Перш за все, слід звернути увагу на відставання у таких видах спорту, як настільний теніс, чоловічий баскетбол, необхідно поліпшити організацію виробничої гімнастики на підприємствах. Для цього в нас є всі можливості.

І. КРИКЛИВИЙ.

м. Одеса.

ПОТРІБЕН ЗАОЧНИЙ ТУРНІР

Прочитавши в «Нашому житті» замітку С. Марченка під заголовком «Граймо за листуванням», хоч підтримати висловлену автором пропозицію щодо організації та проведення турніру на першість УТОГ з шахів та шашок за листуванням.

На Україні є чимало спортсменів-членів УТОГ, котрі мають досвід гри у заочних турнірах серед чуючих. Активну участь у цих турнірах беруть нечуучі спортсмени-розрядники та кандидати в майстри спорту Глушенко з Дніпропетровська, Васьковцов із Запоріжжя, княгині Воропай, Семчишин з Дрогобича та інші. Автор цих рядків теж грає за листуванням, починаючи з 1963 року в турнірах, організованих клубами Одеси та Риги, а недавно розпочав гру в 1/4 фіналу першості СРСР серед чуючих.

Вважаю, що настав час організувати заочний турнір з шахів та шашок за листуванням серед членів УТОГ, спочатку серед чоловіків.

Турніри слід організовувати так, щоб вони мали кваліфікаційне значення: спортсмени підвищуватимуть або підтверджуватимуть

свої розряди. Доречно передбачити в положенні про змагання порядок проведення турнірів, нагородження переможців.

Хочеться сподіватися, що Укрспортфедерація глухих зробить добрий почин — організує та проведе перші на Україні змагання з шахів та шашок за листуванням серед нечуучих спортсменів.

Ю. ДВЕРІЙ,
кандидат у майстри спорту СРСР з шахів.

Редактор П. БУЛАТОВ.

ЦЕНТРАЛЬНЕ ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ОГОЛОШУЄ КОНКУРС

на заміщення вакантних посад у Республіканському театрі міміки і жести «Райдуга»

Мета конкурсу — залучення до театру найбільш обдарованих учасників художньої самодіяльності нечуучих, що мають досвід виступів в естрадних колективах і освіту не нижче 12 класів школи глухих.

До участі в конкурсі допускаються чоловіки і жінки від 18 до 25 років, що володіють необхідними сценічними даними, пластикою, зовнішністю, можуть жестиами та мімікою висловити думку.

Кожен учасник конкурсу повинен виконати перед комісією один або декілька номерів естрадних жанрів, а саме:

1. Танець (соло або дует), танцювальну картинку, сценку.
2. Конферанс (одиночний чи парний).
3. Пантомімічну сценку-мініатюру (соло або в парі).
4. Міми (одиночні або парні).
5. Циркові номери: а) клоунаду, б) жонглювання, в) ілюзії, г) акробатичний етюд.
6. Художнє мімічне читання.

Для участі в конкурсі, який відбудеться з 10 по 20 серпня 1981 року, необхідно подати такі документи:

Заяву на ім'я директора Республіканського театру міміки і жести «Райдуга».

Характеристику від організації УТОГ.

Дві фотокартки розміром 3×4.

Строк подання документів до 1 липня 1981 року. Прийнятих до театру адміністрація забезпечує гуртожитком.

Документи надсилати на адресу: 252049, Київ-49, Курська, 6 Республіканський театр міміки і жести «Райдуга».



Юний сопілкар.

Фотосюжет Ю. ФЕРЕНЧУКА.

Чернівецька область.